

Prioriteiten en plannen voor de mandaatsperiode 2003-2004

Beste collegae,

Zoals ik al in mijn aantredingsrede heb aangekondigd, licht ik vandaag het werkprogramma toe waarin alle doelstellingen zijn aangegeven bij de verwezenlijking waarvan ons Comité in mijn ogen de komende twee jaar vooruitgang moet boeken om zich doeltreffend van zijn taken te kunnen kwijten.

Dit werkprogramma is afgestemd op de door mij in diezelfde rede geschetste context en politieke termijnen.

Bij die gelegenheid heb ik ook de belangrijkste problemen en vraagstukken genoemd waarover ons Comité zich in dit tijdsbestek zal moeten buigen. Ik wil die graag nog een keer opsommen en de gelegenheid te baat nemen om er enkele nieuwe vraagstukken aan toe te voegen.

- de grondwet van de EU;
- de beheersing van de uitbreiding in geografisch, maar ook in cultureel opzicht;
- de verdere uitbouw van het Europees sociaal model;
- het stelselmatige streven naar duurzaamheid op alle beleidsterreinen;
- het aanzwengelen van economische groei en ondernemersgeest, alsook de vergroting van het concurrentievermogen;
- de bestrijding van werkloosheid en armoede;
- de economische en sociale ontwikkeling van de Derde Wereld;
- de economische, sociale en politieke integratie van immigranten;
- het bewaren van de vrede.

Ons vaste voornemen is om voor die problemen en vraagstukken, in het belang van de burgers van Europa en van de EU, nuttige en hoogwaardige oplossingen aan te dragen. Daarvoor is het noodzakelijk dat onze aanbevelingen daadwerkelijk gehoor krijgen bij de besluitvorming in Europees Parlement, Raad en Commissie. De implicatie daarvan is dat ons Comité zijn structuur en werkmethode moet blijven ontwikkelen en verbeteren.

In het licht van het voorgaande zijn er mijns inziens vier hoofdterreinen waarop het Comité stelselmatig en vastberaden in actie moet komen, te weten:

1. *Optimalisering van de rol van het Comité als adviesorgaan voor EP, Raad en Commissie door hechtere samenwerking;*
2. *Vergroting van de representativiteit en geloofwaardigheid van het Comité als institutionele vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld;*
3. *Ontwikkeling van de middelen en interne structuur van het Comité;*
4. *Een krachtiger optreden van het Comité in het debat over de toekomst van Europa.*

Het spreekt voor zich dat deze vier actieterreinen onderling nauw verbonden zijn: wat op één gebied wordt bereikt, maakt vooruitgang op de andere gebieden gemakkelijker.

Ik benadruk dit laatste, omdat wel wordt tegengeworpen dat het Comité zich vooral met haar eerste taak zou moeten bezighouden en zich dan zou moeten beperken tot het ontwerpen van adviezen. Volgens die critici leiden andere initiatieven het Comité alleen maar af van die basisfunctie en levert dat alleen maar verspilling van energie op.

De kern van onze werkzaamheden is en blijft uiteraard de wetgevende organen van advies te dienen, maar de ervaring heeft ons geleerd dat de invloed van onze adviezen, hoe goed en verfijnd ook, minimaal zal blijven zolang ons Comité niet als instelling op de voorgrond treedt, zoals de mediamaatschappij waarin we leven, vereist. Ook moeten wij, als leden van het Comité, aan het algemene politieke debat deelnemen en ons verzekeren van de steun van de maatschappelijke krachten die we vertegenwoordigen en die aan onze activiteiten hun legitimiteit verlenen. Samengevat zullen onze adviezen weinig uitmaken zolang ons Comité niet met respect wordt bejegend door de instellingen waarvoor onze adviezen zijn bestemd.

Dat respect krijgt ons Comité alleen als alle leden zich daarvoor persoonlijk inzetten. Als wij als leden niet iedere kans aangrijpen om voor het belang van onze instelling op te komen, dan kunnen we er geen aanspraak op maken dat ons Comité met respect wordt bejegend.

De Europese Unie heeft een complexe politieke structuur. Gevolg is dat wij onze stem ook langs tal van verschillende kanalen moeten laten horen, als was het maar om er zeker van te zijn dat onze opvattingen serieus worden genomen.

Tegen die achtergrond hoop ik dat duidelijk is dat de in dit programma vervatte voorstellen één geheel vormen. Het doel ervan is onveranderlijk ons Comité te helpen om zich, ten behoeve van de burgers van Europa, steeds beter te kwijten van zijn basistaak, nl. om de belangen van de burgers van de EU te behartigen.

Ik heb de hoofdlijnen van dit programma vier weken geleden, op 12 november jl., aan het bureau voorgelegd, waar het uitgebreid is besproken. Daarbij werd er volop mee ingestemd, en zijn er een groot aantal suggesties gedaan waarmee ik mijn voordeel heb kunnen doen. Wat vandaag aan u wordt voorgelegd, heeft dus al een eerste proeve ondergaan. Ik ben er dan ook van overtuigd - of durf in ieder geval de hoop uit te spreken - dat u zich achter dit programma zult scharen en gezamenlijk alles op alles zult zetten om het de komende twee jaar in praktijk te brengen.

Nu even terug naar de door mij genoemde vier actierreinen. Het eerste betreft dus de:

1. *Optimalisering van de rol van het Comité als adviesorgaan voor EP, Raad en Commissie door hechtere samenwerking*

In het licht van dat streven naar een optimale kwaliteit en invloed van onze adviezen ben ik voornemens strak vast te houden aan de noodzakelijke en aangepaste selectieve aanpak van de werkzaamheden van het Comité waartoe het bureau in juli 2002 heeft besloten.

Mede gezien het krappe budget waarover we beschikken, komt het erop aan prioriteit te verlenen aan thema's, vraagstukken en onderwerpen met een belangrijke politieke en/of maatschappelijke draagwijdte waarvan wordt verwacht dat ons Comité zijn mening erover geeft. Het heeft geen zin een advies uit te brengen dat toch niets verandert, omdat niemand in onze argumenten is geïnteresseerd of omdat we niets aan de discussie kunnen toevoegen wat niet al eerder door anderen is gezegd. De energie en de middelen die we besparen door het *niet* uit te brengen, zouden voor een betere voorbereiding (bv. in studiegroepen of hoorzittingen) en promotie van de werkzaamheden van het Comité bij politici en het algemene publiek kunnen worden gebruikt.

Het bureau (dat krachtens ons rvo immers de instantie is die bepaalt welke onderwerpen we gaan behandelen) heeft een speciale verantwoordelijkheid voor de behoorlijke toepassing van de overeengekomen selectieve aanpak. In de praktijk zijn het echter de groepsvoorzitters, samen met de afdelingsvoorzitters, die onze werkzaamheden de goede kant op moeten sturen. Het vorige bureau heeft daarover glasheldere besluiten genomen en nauwkeurige aanbevelingen gedaan die moeten worden opgevolgd.

Gisteren heb ik met die laatsten een informele ontmoeting gehad om te discussiëren over de bijdrage die zij elk op hun eigen gebied, maar in samenspraak met de andere afdelingsvoorzitters, kunnen leveren om samen de grondslag voor een positieve selectieve aanpak te leggen.

In lijn daarmee moeten we ook proberen te bewerkstelligen dat de Commissie, het EP, de landen die het voorzitterschap van de Raad van de EU gaan bekleden en andere instellingen, organen en instanties van de EU, maar ook de sociale partners meer verkennende adviezen aanvragen.

Daarvoor is het nodig dat we op de diverse bestuursniveaus, maar vooral met de wetgevende en uitvoerende instellingen een voortdurende dialoog onderhouden.

Hoe eerder ons Comité zijn stempel kan drukken op de besluitvorming en het proces voor de uitzetting van de koers, hoe meer vruchten zijn inspanningen zullen afwerpen en hoe groter zijn invloed daarop zal zijn. Daarom mogen wij niet op het appèl ontbreken en moeten wij met de instanties die op de diverse bestuursniveaus het meest in de melk te brokkelen hebben, goede stabiele betrekkingen onderhouden.

Het is voor mij dan ook erg belangrijk dat we met de Raad en het EP partnerschap- en samenwerkingsovereenkomsten proberen te sluiten. Sinds ons Comité een dergelijke afspraak met de Commissie heeft gemaakt, zijn onze onderlinge betrekkingen stevig verankerd en leveren deze uitstekende resultaten op. Het staat buiten kijf dat de Raad en het Europees Parlement aan andere verplichtingen gebonden zijn en hun eigen besluitvormingskanalen hebben: eventuele overeenkomsten met die instellingen (waarover de onderhandelingen overigens al zijn begonnen) moeten dus in een andere vorm worden gegoten, terwijl de procedures en methoden voor samenwerking aan hun specifieke werkomstandigheden moeten worden aangepast.

Wat het Europees Parlement betreft, houden we ons aan het actieplan dat ons bureau in het voorjaar heeft goedgekeurd. De gedane pogingen hebben overigens al wat verbeteringen in onze werkbetrekkingen opgeleverd. Gezien de steunbetuigingen van de voorzitter van het EP, Pat Cox, tijdens zijn bezoek aan het Comité ter gelegenheid van de zitting van september jl. is de kans groot dat dit proces zal worden versneld.

Wat de Raad betreft, probeert ons Comité stelselmatiger samen te werken met de regeringen die achtereenvolgens het voorzitterschap van de EU op zich nemen. Zo heeft de Griekse regering tijdens onze eerste gesprekken al een grote bereidheid aan de dag gelegd om ons Comité tijdens het eerste halfjaar van 2003 bij bepaalde evenementen en initiatieven te betrekken. Ook met de regeringen van Italië en Ierland is al contact opgenomen. Het spreekt voor zich dat we hiervoor rekenen op de medewerking van de sociaal-economische raden van de betrokken landen.

Ons Comité heeft er alle belang bij om te blijven streven naar ad hoc-samenwerking met de andere instellingen, organen, agentschappen en stichtingen van de Europese Unie, omdat zijn eigen werkzaamheden daardoor betere resultaten opleveren. Ook onze samenwerkingspartners kunnen er alleen maar beter van worden.

Zo bleek ook weer in november jl. tijdens een bezoek van de directeur van de te Dublin gevestigde Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden hoeveel belangen onze beide instellingen potentieel gemeen hebben en dat er dus een uitstekende basis voor een toekomstige onderlinge afstemming van onze respectieve werkzaamheden bestaat. Daarbij kan vooral worden gedacht aan de activiteiten van onze nieuwe, op 28 november van start gegane

adviescommissie industriële reconversie. Onze samenwerking zal worden toegespitst op de thema's: werkgelegenheid, opleiding en arbeidsvoorwaarden.

Een ander voorbeeld is - nog dichterbij - het Comité van de Regio's waarmee ons Comité meer deelt dan alleen maar de gezamenlijke diensten. Het Comité van de Regio's en ons Comité hebben gelijklopende taken: beide comités hebben een schakelfunctie (ons Comité met maatschappelijke organisaties en het Comité van de Regio's met de lokale en regionale overheden) en moeten daarbij de belangen van de respectieve organisaties die zij vertegenwoordigen, behartigen en aan hun verwachtingen voldoen.

Het lijkt mij dan ook een goed idee om van tijd tot tijd gezamenlijk met het Comité van de Regio's op te treden. Bijvoorbeeld door van tijd tot tijd een gemeenschappelijk advies op te stellen over onderwerpen die zowel voor de maatschappelijke organisaties als voor de lokale en regionale overheden van belang zijn. Daarnaast zouden we samen over dergelijke onderwerpen conferenties kunnen organiseren.

Vorige week heb ik met de voorzitter van het Comité van de Regio's en burgemeester van Birmingham, Albert Bore, uitvoerig over onze toekomstige samenwerking gesproken. De vooruitzichten zijn wat dat betreft erg goed en we zullen binnenkort ons gesprek hervatten om diverse concrete voorstellen voor samenwerking de revue te laten passeren.

Ten slotte is het volgens mij hoog tijd om helderheid scheppen over de rol en prioriteiten van het Comité als het gaat om zijn externe betrekkingen in de algemene context van het buitenlands beleid van de EU.

Onze activiteiten op dit gebied zijn, zoals u weet, rijk geschakeerd, met dien verstande dat we niet zelf externe betrekkingen onderhouden, maar dat we die betrekkingen situeren binnen het algemene kader van het door ons gesteunde buitenlands beleid van de EU. Anders gezegd, probeert ons Comité contacten te leggen c.q. de totstandkoming daarvan te bevorderen, met de maatschappelijke organisaties van alle (groepen) landen waarmee de EU speciale betrekkingen onderhoudt.

Het buitenlands beleid is tegenwoordig van het allergrootste belang vanwege de consequenties daarvan, óók binnen de EU zelf. Daarom heb ik dit voor de REX-afdeling belangrijke beleid specifiek willen vermelden.

De uitwisselingen waartoe de conferenties, vergaderingen van gemengde raadgevende comités, rondetafelbijeenkomsten en andere door ons Comité georganiseerde fora aanleiding geven, hebben in de eerste plaats tot doel om het onderlinge begrip te verbeteren door een grotere kennis van de beweegredenen, problemen en oplossingen van de andere partij.

Daarnaast zijn deze evenementen ook bedoeld om na te gaan welke middelen er zijn om gezamenlijk de bestaande moeilijkheden te overwinnen en hoe daarbij eventueel steun kan worden verleend, maar ook om van elkaar's ervaringen te leren. Ten slotte gaat het er meer in het algemeen om de voorwaarden te scheppen voor de ontwikkeling van de samenleving, waarbij "ontwikkeling" in positieve zin moet worden opgevat als een concept met een sociaal-economische, maar ook culturele en politieke dimensie.

Tegen die achtergrond situeert zich onze betrokkenheid bij de Internationale Vereniging van Sociaal-economische Raden en aanverwante instellingen waardoor ons Comité, bovenop de betrekkingen die het ter ondersteuning van het buitenlandse beleid van de EU onderhoudt, in contact kan komen en de dialoog kan aangaan met de maatschappelijke organisaties van een hele reeks landen op de vijf continenten. In verband daarmee blijft het belangrijk voor ons Comité om meer gehoor te vinden in de Verenigde Naties. Daarom heb ik ons verzoek herhaald om in de VN-ECOSOC een waarnemersstatus te krijgen. Op die manier wordt ons Comité ook waarnemer bij de ILO.

Daarover had ik een paar dagen geleden een gesprek met Juan Somavia, directeur-generaal van de ILO, en met de heer Brett, voorzitter van de bestuursraad. Gezien de mogelijke synergie-werking tussen de ILO en het EESC hebben we afgesproken om een follow-up te geven aan de vorige week door ons, met instemming van Commissielid Pascal Lamy, georganiseerde conferentie over het recht op werk. Die conferentie was overigens een groot succes.

Dan nu het tweede actieterrein:

2. Vergroting van de representativiteit en geloofwaardigheid van het Comité als institutionele vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld

Het in het najaar van 2001 door het Comité genomen besluit om de dialoog met de representatieve organisaties van het Europees maatschappelijk middenveld verder op te voeren, moet zo snel mogelijk in praktijk worden gebracht. De lakmoesproef vormden in dit opzicht volgens mij de discussie- en informatiebijeenkomsten die we nu al sinds het afgelopen voorjaar onder auspiciën van het praesidium van de Europese Conventie organiseren, en tot dusverre met succes omdat veel remmingen die van oudsher ons en onze partners in de weg hebben gestaan, beginnen weg te vallen. De tijd is rijp voor de volgende stap, waarin de in het kader van de Europese Conventie gelanceerde methoden verder kunnen vervolmaakt om ook op andere gebieden te worden toegepast.

Voortbordurend op dat besluit zouden niet in het Comité vertegenwoordigde representatieve organisaties, met name als het gaat om transnationale Europese netwerken van ngo's, in de gelegenheid moeten worden gesteld om aan het opstellen van onze adviezen mee te werken. Dit zou kunnen door geregeld bijeenkomsten of hoorzittingen te houden of door leden van die organisaties te vragen om hun medewerking aan de vergaderingen van studie- of werkgroepen te verlenen. Daarvoor moeten specifieke procedures worden uitgewerkt. Het in september goedgekeurde nieuwe rvo bevat bepalingen die de weg vrij maken voor nieuwe mogelijkheden, zoals de oprichting van een

"adviescommissie", waar ons Comité de facto representatief wordt voor het Europees maatschappelijk middenveld.

Welke procedures daar echter ook voor worden uitgewerkt, de leden van het Comité houden uiteraard het laatste woord wat vorm en inhoud van de adviezen van het Comité betreft. Leden van niet in het Comité vertegenwoordigde organisaties mogen mee-praten, niet mee-beslissen. Ik ben er vast van overtuigd dat adviezen die met hulp van rechtstreeks bij het onderwerp betroffenen tot stand zijn gebracht, sterker onderbouwd en daardoor geloofwaardiger zijn.

Het moge duidelijk zijn dat onder die omstandigheden nadere precisering nodig is van de criteria aan de hand waarvan wordt uitgemaakt welke organisaties en netwerken van het Europees maatschappelijk middenveld representatief zijn. Het gaat erom te weten wie namens wie spreekt. Een dergelijke precisering is ook in het belang van de Commissie en het Europees Parlement, omdat deze instellingen - los van het EESC - ook met deze en gene van die organisaties over sectorgebonden problemen en/of specifieke projecten zullen blijven overleggen. Het kan dan ook niet worden uitgesloten dat het Europees Parlement of de Commissie (of beide instellingen tegelijk) ons Comité om een verkennend advies over dit vraagstuk van de representativiteit van organisaties (en wellicht over nog andere daarmee verband houdende kwesties) zullen vragen.

Ook moeten we klaar zijn om onze infrastructuur ter beschikking te stellen van representatieve organisaties van het maatschappelijk middenveld, vooral als het gaat om transnationale netwerken en fora, op voorwaarde dat die organisaties blijf geven van een concrete bereidheid om inhoudelijk samen te werken. We moeten over deze mogelijkheid overleg plegen met belangstellende organisaties en samen met hen over een ontwerp voor een op korte termijn goed te keuren procedurele regeling nadenken. Ook moet worden stilgestaan bij de financiële en begrotingsgevolgen daarvan.

Daarnaast moeten de dialoog en samenwerking met de nationale en regionale sociaal-economische instellingen en organisaties van Europa verder worden ontwikkeld. Er is door ons Comité de laatste jaren op dat gebied veel bereikt, zoals op 29 november jl. overduidelijk is gebleken tijdens de te Dublin gehouden bijeenkomst van voorzitters en secretarissen-generaal van deze organisaties. In Dublin is een gemeenschappelijke strategie overeengekomen t.a.v. de doelstellingen waarvoor in de Europese Conventie een lans moet worden gebroken en de daarvoor te volgen procedures. Bovendien is besloten om aan de respectieve regeringsleiders een door alle voorzitters getekende verklaring voor te leggen.

Een ander belangrijk resultaat was dat is afgesproken ons in de loop van het komende jaar gezamenlijk te werken aan de open coördinatiemethode. Doel daarvan is, een advies op te stellen over de ervaringen met het proces van Lissabon en de toekomstverwachtingen daarvan, drie jaar nadat dat proces is opgestart. De bijdrage van de nationale raden zullen in dat advies worden verwerkt.

De noodzaak om de betrekkingen met de Europese sociale partners nieuw leven in te blazen, moet ook tot dit actieterrein worden gerekend. Gezien de functie die de Europese sociale

partners in het Europese wetgevingsproces bekleden en de vooraanstaande plaats die zij onder de transnationale organisaties van het maatschappelijk middenveld innemen, ontkomt ons Comité er niet aan met de Europese sociale partners te overleggen. Zo zouden we bijvoorbeeld één kleine werkgroep met UNICE en één kleine werkgroep met het EVV kunnen oprichten waarin onze respectieve betrekkingen worden verduidelijkt, temeer daar de Europese Conventie naar verwachting een besluit in die zin zal nemen. In dat verband stel ik voor om, samen met de Europese organisaties van de sociale partners en eventueel met andere belanghebbende organisaties van het maatschappelijk middenveld, eind volgend jaar een grote internationale conferentie over de "Sociale en burgerdialoog: afbakening en complementariteit" te organiseren. Die conferentie zou het vervolg zijn op eerdere bijeenkomsten van dien aard. Ook op dit gebied bestaat een behoefte aan duidelijkheid, waaraan, in het belang van de sociale partners en het hele maatschappelijke middenveld, iets moet worden gedaan.

Het derde actieterrein is:

3. *Ontwikkeling van de middelen en interne structuur van het Comité*

Ons Comité moet de komende tijd, wat zijn interne structuur betreft, het hoofd bieden aan bepaalde ontwikkelingen en uitdagingen die doorslaggevend zijn voor zijn werkzaamheden:

- de toetreding van tien nieuwe lidstaten waardoor het ledental van het Comité in het eerste halfjaar van 2004 met een honderdtal leden wordt uitgebreid. Die toetreding moet worden voorbereid door een grondige bezinning op de keuzen die noodzakelijkerwijs zullen moeten worden gemaakt. Zo zullen er bijvoorbeeld keuzen moeten worden gemaakt t.a.v. de talenregeling en de werkmethoden. Verder zijn we van plan om voor onze mei-zitting van volgend jaar de vertegenwoordigers van de maatschappelijke organisaties van de kandidaat-landen uit te nodigen;
- de voor het eerste halfjaar van 2004 geplande verhuizing naar het Belliardgebouw;
- de consolidatie van de werkzaamheden van de adviescommissie industriële reconversie die op 28 november 2002 met haar werkzaamheden is begonnen.

Daarop vooruitlopend, maar vooral ook met het oog op de van de Europese Conventie te verwachten resultaten en de uitdagingen waarmee ons Comité in zijn nieuwe hoedanigheid van institutionele vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld zal worden geconfronteerd, verbind ik me er als uw voorzitter toe om in de loop van mijn ambtstermijn:

- onverwijld de werkzaamheden inzake het statuut van de leden (dat in het najaar van 2003, en op zijn laatst in het voorjaar van 2004, moet worden goedgekeurd) van start te zullen laten gaan;

- ernaar te zullen streven dat de rechtspositie van de leden ook in financieel opzicht behoorlijk wordt geregeld;
- de komst van het honderdtal nieuwe leden uit de toetredende lidstaten (en van een groot aantal ambtenaren) op de diverse niveaus te zullen voorbereiden;
- te zullen doorgaan met de modernisering van de diensten en hun werkmethoden (toepassing van de recente besluiten van het bureau);
- de werkzaamheden van het bureau doorzichtiger te zullen maken en van die werkzaamheden bij de voltallige vergadering regelmatig verslag te zullen uitbrengen;
- onze begroting te zullen reorganiseren en de hoogte van de financiële en personele middelen aan de uitbreiding van het takenpakket van ons Comité te zullen aanpassen;
- aan de strategie voor communicatie en actieve en stelselmatige voorlichting te zullen blijven werken om de zichtbaarheid en dus ook de impact van de werkzaamheden van ons Comité te vergroten. Daarvoor verwijs ik u naar het door het bureau in 2001 goedgekeurde plan, omdat communicatie u rechtstreeks aangaat: zonder uw persoonlijke inzet op uw eigen gebied kunnen de institutionele inspanningen van ons Comité onmogelijk de gewenste impact hebben. De gunstige ligging tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie die ons Comité na zijn verhuizing naar het Belliardgebouw – hopelijk in het voorjaar van 2004 – zal krijgen, levert nieuwe mogelijkheden voor voorlichting en communicatie op waarvan zonder aarzelen gebruik moet worden gemaakt.

Het laatste actieterrein is:

4. *Een krachtiger optreden van ons Comité in het debat over de toekomst van Europa*

De komende twee jaar wordt in de Europese conventie en daarna door de IGC uitgemaakt hoe de EU in de toekomst gestalte gaat krijgen en welke plaats haar instellingen in dat nieuwe politieke bestel gaan innemen. Daarom is het volstrekt noodzakelijk dat de rol van ons Comité bij die gelegenheid, zowel in als buiten de EU, wordt verduidelijkt en erkenning krijgt en dat zijn adviesfunctie wordt versterkt.

Tegen deze achtergrond is het - voor het Comité zelf, maar ook voor de organisaties van het maatschappelijk middenveld - van doorslaggevend belang dat ons Comité krachtig voor zijn belangen opkomt. Zijn statuut en functie staan op het spel.

Daarbij moet worden uitgegaan van de fundamentele desiderata van de afgelopen maandaatsperiode, maar dient ook van een vernieuwende geest blijk te worden gegeven.

Aangezien ik hierbij in mijn toespraak van 23 oktober uitgebreid heb stilgestaan, zal ik mij er vandaag toe beperken om te wijzen op de belangrijkste vraagstukken waarover ons Comité in de Conventie en tegenover de respectieve regeringen (met het oog op de IGC waar de definitieve besluiten over een toekomstige grondwet zullen worden genomen) zijn stem moet laten horen. Dat zijn:

- de verdediging en ontwikkeling van het Europees sociaal of maatschappelijk model;
- de coördinatie van het economisch beleid;
- deelname van het maatschappelijk middenveld en zijn organisaties aan de politieke-opinievorming, de uitvaardiging en tenuitvoerlegging van wetten en de besluitvorming, c.q. aan de regels voor *governance* en de burger- en sociale dialoog;
- de functie en rol van het Comité, oftewel zijn positie in het institutioneel bestel van de EU, maar ook ten overstaan van het Comité van de Regio's en de Europese sociale partners, evenals andere aspecten als bijvoorbeeld zijn mandaat en taakomschrijving, rechten, instrumentarium en samenstelling.

Deze kwesties worden nu al voortdurend en stelselmatig aan de orde gesteld door onze waarnemers in de Europese Conventie (waartoe ik zelf behoor, naast de heer Frerichs, mevrouw Sigmund en de heren Sepi, Regaldo en Ohlson) en het subcomité dat is opgericht om de werkzaamheden daarvan op de voet te volgen en daaruit de consequenties voor ons Comité te destilleren. De voltallige vergadering zal regelmatig van de ontwikkelingen op de hoogte worden gebracht. Ik ben overigens zo vrij geweest om de heer Giscard d'Estaing, die ik kort na mijn verkiezing in de wandelgangen van de Europese Conventie ben tegengekomen, te vragen om tijdens een komende zitting de stand van zaken van de Conventie te komen uiteenzetten en aan te geven hoe die werkzaamheden verder zullen evolueren.

Tot besluit wil ik nog zeggen dat het voor mij een grote voldoening zal zijn als ons Comité, dankzij uw inzet als leden en medewerkers, de komende twee jaar in staat wordt gesteld om, in het belang van de EU, haar lidstaten en – niet in de laatste plaats – haar burgers, " ... *binnen het Europese institutionele bestel ...* " zijn rol te spelen " ... *als adviesforum waar de "georganiseerde civiele samenleving" van Europa bijeenkomt, geïnformeerd wordt en haar stem kan laten horen. Vertegenwoordigers van allerlei sociaal-economische en burgerorganisaties uit de EU-lidstaten kunnen dankzij het Comité ten volle aan het communautaire beleids- en besluitvormingsproces deelnemen.*", zoals in de eerste paragraaf van onze resolutie voor de Europese Conventie van 19 september 2002 is aangegeven.

Ik hoop daarvoor op uw steun en medewerking te mogen rekenen.
